

The Prayer Rope

БРОЈАНИЦЕ

Молитва помоћу бројаница један је од најстаријих начина молитве, који су нарочито неговали православни монаси. Саме бројанице имају симболички карактер. Обично су црне боје и тиме нас упућују да водимо трезвен и озбиљан живот у непрестаном покајању. Бројанице су исплетене од чисте овчије вуне, што нас подсећа да смо ми словесне овце Доброг Пастира Господа Христа који је сам као Јагањац Господњи пострадао за нас и избавио нас од вечне смрти. Мале бројанице обично имају 33 чворића. Постоје и веће бројанице од по 50, 100 или 300 чворића. По једном старом предању, био је један монах који је желео да начини вунену бројаницу да би одбројавао своје молитве, али ђаво му је стално развезивао чвориће које би исплео. једном му се јавио анђео и научио га да плете чворић који се састоји од седам уплетених крстова. То је један од најкомпликованијих чворова на свету. Овакву бројаницу ђаво није могао да расплете.

КАКО СЕ МОЛИМО ПОМОЋУ БРОЈАНИЦА

Поред молитва које се налазе у молитвенику и редовно се читају у одређено доба дана, Црква Христова благосиља својим верницима да све своје молитве могу надопунити или заменити кратким молитвама које се више пута учестало и сабрано понављају. Оне нам омогућавају и помажу да се лакше саберемо умом на саме речи молитве како нам ум не би лутао.

Како, дакле, да започнемо молитву? Сабравши мисли, узмемо левом руком куглицу бројанице (или крстић), држећи је лагано између палца и кажипрста. Осенимо се знаком часног крста десном руком и тихо почнемо одбројавајући сваку поједину молитву једним чворићем.

Најчешћа молитва којом се молимо ?на бројанице? је тзв. ИСУСОВА МОЛИТВА која гласи:

ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, СИНЕ БОЖЈИ, ПОМИЛУЈ МЕ ГРЕШНОГА!

или у краћем облику: **ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ МЕ!**

ИСУСОВА МОЛИТВА је најважнија молитва сваког православног хришћанина. Она по црквеним правилима може да замени све друге. Будући освећена самим именом Христа Бога, она у наше срце низводи божанску благодат и уноси неисказани душевни мир када се учестало понавља. Многи православни хришћани толико су се навикли на ову молитву да непрестано имају у свом срцу и на уснама име Исуса Христа, па чак и за време сна, јер када се човек навикне на њу честим изговарањем она постаје механизам који се одвија као нпр. процес дисања. Највећа сила ове молитве лежи у самоме имену ИСУСА ХРИСТА, које изгони из нашег срца сваку сметњу и немир и уноси божански мир.

Поред ИСУСОВЕ МОЛИТВЕ уобичајено је да се хришћани моле и Пресветој Богородици и светитељима и то на следећи начин:

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ МЕ ГРЕШНОГА!

СВЕТИ (име светитеља) МОЛИ БОГА ЗА МЕНЕ ГРЕШНОГА!

Помоћу бројанице можемо да се молимо за своје ближње, свој народ и то тако што на првом чворићу бројанице изговоримо следеће речи:

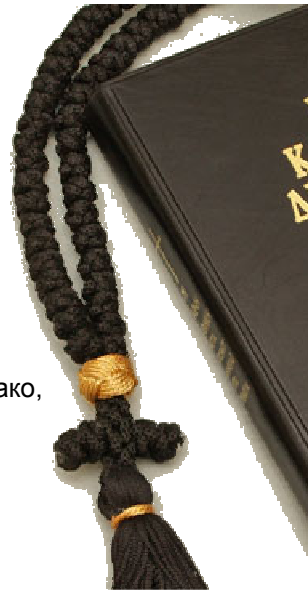
ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ СЛУГУ (слуге, слушкињу, народ) СВОГА _____ (име или више имена са списка), а на осталим чворићима не понављамо име онога за кога се молимо ако их има више, веће говоримо: **ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ ПОМЕНУТЕ СЛУГЕ СВОЈЕ!**

Такође, можемо да се молимо и за упокојене сроднике:

ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ, УПОКОЈ ДУШЕ УСНУЛИХ СЛУГУ СВОЈИХ ...(имена), а даље ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ, УПОКОЈ ДУШЕ ПОМЕНУТИХ СЛУГУ СВОЈИХ!

Када смо сами добро је да изаберемо неко тихо место и да речи молитве говоримо шапатам. Православни хришћани најчешће се моле стојећи пред иконама и упаљеним кандилом, али могу да се моле и седећи или лежећи када смо телесно исцрпљени или болесни. Корисно је да се после сваке изговорене молитве прекстимо. На тај начин се наша пажња лакше веже за речи молитве. Међутим, молитва ?на бројанице? може да се практикује на сваком месту и у свакој ситуацији: у аутобусу, возу, чекаоници, приликом шетње или чак разговора у коме не учествујемо. Многи хришћани пред спавање осене крстом своју постељу и легну у кревет заједно са бројаницом тихо се молећи док не заспе. Ујутро, када се пробуде, одмах се лате бројанице и тако започну дан молитвом.

Веома је корисно одвојити увече пред спавање и ујутро по буђењу одређено време које ћемо посветити молитви ?на бројанице?. Апостол Павле нас учи да се ?молимо непрестано?. Свакако, када смо у друштву не можемо се молити на исти начин као када смо сами. У том случају не треба привлачити пажњу на каквим ?чудноватим? понашањем, већ напросто ћутећи у себи изговарати молитву пратећи је неприметно окретањем, бројанице. Молитва се у себи може

сасвим лако вршити покретањем језика при затвореним устима и мисленим праћењем речи молитве. Укратко речено, можемо се молити увек и свугде, а да то нико други не зна осим Бога коме се молимо и нас самих. Свако намерно привлачење пажње других људи око нас страно је духу истинске молитве коју морамо да вршимо у покајању и смирењу, скромно и тихо у ?тајној одаји срца свога?.

Приликом молитве ?на бројанице? Свети Оци апсолутно забрањују било какво маштање и замишљање слика. Наша пажња мора искључиво бити сабрана на речи молитве. То се постиже упорним трудом и вежбањем пажње, али и полагањем произношењем молитве без журбе да што пре постигнемо одређени број. Бог чује и услишава само ону молитву која се сабрано врши. Ипак, пажњу је тешко одмах постићи и зато се саветује да се молитва и у тренуцима расејаности изговара, јер учесталим понављањем наш ум се постепено навикава на молитву и тако стиче пажњу у молитви. Заправо, најбољи начин да се научимо молитви јесте да одлучимо да је понављамо без обзира да ли успевамо да се саберемо или не. Као што кап по кап воде може да издуби и најтврђи камен тако и учесталост молитве без обзира колико нам она још била расејана, може да доведе до чисте и сабране молитве. Бројаница се може у тренуцима када је не користимо држати у џепу, или ако је мала око руке. Ипак, није лепо привлачити пажњу својим бројаницама, а поготово играти се њима прстима у доколици. Оне служе искључиво за молитву, а не за игру или за украс. Према бројаницама смо дужни да имамо долично поштовање. Монаси и монахиње који плету бројанице и сами се моле за време свог рада и зато су бројанице плод молитве и њом су освећене.

Зато, браћо и сестре, прионимо на молитву Господу Исусу Христу и његовим светима за себе и за своје ближње, како бисмо за време овога краткога земаљскога живота задобили божанску благодат СВЕТОГА ДУХА, и удостојили се вечне награде на небесима. Господ је увек са нама, на сваком месту, јер Он нас учи да је Царство небеско у нама, у нашим срцима. Дакле, потребно је само да ми увек будемо са Њим кроз МОЛИТВУ и друге свете врлине. Немогуће је стећи ниједну хришћанску врлину без благодати Божје, а њу добијамо првенствено молитвом. Зато је МОЛИТВА - ЦАРИЦА ВРЛИНА које нас узводи ка самоме Богу и сједињује са њим.